

AD LECTOREM.

VT rectè est veterum sermone celebrata sententia, Quam quisque nouit artem, hanc exerceat, et totus in ea versetur: sic rectè nunc pronūciari posse mihi persuadeo, quam quisque exercere artē constituit: hanc accuratè prius pernoſcat. Id quod si hodie diligentius obseruaret homines, non tam multi repente fierent medici, nulladum medicina parte illis probè peruestigata, nullius adhuc morbi curatione apud præceptores obseruata. Cum tamen esset è re ipsorum, sed magis etiam agrorum: si nullum omnino affectum susciperent curandum, quem non antè obseruassent à præceptoribus curatum. Quàm rectè cum aegris ageretur, si hac atate qui medicinam facerent, sic essent antè sub præceptoribus instituti affectus cognoscere, illis occurrere, futura pronunciare. Non mediis fidiis per hominum, morbes, experimenta sic agerent imperiti adhuc, et rerum omnium suarum rudes medicinam questus auidi, ut quid eos deceat, ignorent, quid famam perstringat nesciant, ut interim animæ de trimentu taceam. Vbi enim medicas nescio quas præceptiunculas memoria didicerint, ac medica-

mentorum certas quasdam scripturas, se medi-
 cos profitentur. Illis est satis scire antidotum, ca-
 tholicum verbi gratia, humorum omnium redun-
 dantiā vacuare, cum ignorent, quibus & quan-
 ta singulorū mensura constet, quæ singulorum sit
 facultas, quæ horum cum illis sic mistorum: ea-
 demque in cæteris medicamentis cõpositis vtun-
 tur, ignorantia impostura. Quid per Deū im-
 mortalem hoc hominis portento, se medicum men-
 tiente est reipublica pestilentius? quod nota cen-
 soria dignum magis est facinus? Cur leges cessa-
 tis in hos carnifices, vt meriti sunt, animaduer-
 tere? An nondum extant quæ hanc capitalem
 inscitiam puniant, & nouo vindictæ exemplo
 coërceant? aut si hæc peccandi licentia impunè
 permittitur, cur non modo ex typographorum
 pralis, sed omni omnium hominū ordine in medi-
 cinam non cõuolatur? Sed Deus optime maxime
 nobis largire meliora, & indoctis his carnifici-
 bus ignorantia suæ conscientiam oppone, vt fa-
 cinorum tam indignorum pænitentia confusi, in
 ordinem suū redigantur. Iam ab hac arena ex-
 plosis circulatoribus istis, rem medicā sincerè tra-
 ctaturo non soli pharmacopæo necessariam esse
 hanc medicinæ partem quæ simplicia deligit, ad
 compositionem præparat, & denique feliciter cõ-
 miscet, docere aggredior. si enim pharmacopæi
 fides tibi suspecta est, veli que ob id ipsi simpli-
 cia deligenti, præparanti, miscenti, adesse, quid
 ex hoc

ex hoc studio emolumentum consequare, nisi hæc tu
ut ille pernoscas? imò quam tibi infamie notam
imprudens inuris, dum ignarus horum simplicium
medicamentorum, tanquam asinus quidam ad
omnia eius rogata auribus motis velut annuus.
Quid quod tibi sæpe etiã volens pharmacopœus
illudit, & mea sententia iustissimè, dum coryli
nucamentum pro pipere longo ostendat, dum cen-
taurij magni radicem pro rhapontico, dum aco-
rum palustrem nostrum pro Indico & vero porri-
git, sed vitia hæc tolerabilia sunt. Pro elleboro au-
tem nigro, Arabum napellum, aconiti genus qui-
busdam, hodie propè ab omnibus pharmacopœis
substitutum quis ferat? an non communis est utriusque me-
dicorum & aromaticorum ordini ignorantia &
culpa? Venia dignior est impostura, cum aristoteli-
chiam clematitim nobis frequentem pro duabus
alijs rarioribus supponunt, indignior cum scammo-
nium crudum pro cocto miscent, aut largius quam
scriptura medicamenti postulet, medicamentis
immiscet, aut etiam cum alicuius ex tithymalis
lac miscent pro scammonio. Quæ errata ceteraque
omnia in medicamentorum mixtione committi soli-
ta si vellem persequi, longior Iliade nostra pro-
cederet oratio. At ut donemus medico ad compo-
nendum nihil opus esse diligenti ista in simplici-
bus medicamentis deligendis, parandis & miscen-
dis exercitatione, iam pharmacopœo commissa: ad
pernosendum autem compositi vires, omnia hæc

illi ad vnguem sunt perducenda. si enim vnius
 simplicis improbitas totam saepe compositionē vi-
 tiat, vt abunde in methodo medicamenta compo-
 nendi docuimus, an parui esse tibi debet singulo-
 rum simplicium delectus: si item preparationis ra-
 tio simplicium vires auget, minuit, abolet, nouas
 acquirit, vt lib. 2. explicauimus, quam tu horum
 ignarus facultatem toti medicamento tribues? Si
 denique mistionis modus ex eadem materia vn-
 guentum, ceratum, emplastrum efficiat, an tibi
 est negligendus? Crede mihi, absurdissimus est,
 ac saepe ridiculus, qui medicinam facit, harum re-
 rum ignarus: nō dico quoties medici imperiti enu-
 merata simplicium turba subscribant, fiat empla-
 strum, vel aliud, cum tamē ad hanc medicamen-
 ti formam scripta illa simplicia nunquam ve-
 niant. Quae res medicum pharmacopœd ignoran-
 tia suspectū meritō reddit. Præterea multos me-
 vidisse tam harū rerum imperitos, vt cum in of-
 ficinas diuertissent pharmacopœorum, non modo
 simplicia vsu ipsis quotidiano celebrata nō agno-
 uisse, sed neque cōposita medicamenta illis propē
 cōtinenter in ore & calamo versatu nouisse mol-
 lia ne essent, an solida: an non id est ignorantia
 rerum maximē necessariarum crassissima? Quā-
 ne exuant plerique à medici dignitate alienum
 putant in medicamentarias officinas diuerrere,
 ibi aliquandiu sedere, quæ cōponūtur obseruare,
 quæ consuetudo, vt in Gallia Narbonensi est
 antiquiss

antiquissima, utinam hic saltem nunc inciperet
 ac procederet; spectarent medici quam sæde fre-
 quenter labuntur ob cōpositorum iniquitatem,
 & fortasse sua dignitate, si scientia id minimè
 possent sua, iudoctos, aut improbos pharmaco-
 pœos à prava compositione deterrerent. Hæc
 prolixius à me scripta quàm rei natura postu-
 let, fortasse ineptus aliquis calumniabitur; cum
 tamen res ipsa longissimam efflagitet orationē,
 quæ profligata mītorum ignorantia, omnes
 medici nomine dignandos in id studium impel-
 lere possit, ne posthac esset accusationi locus. Fa-
 xit Deus, ut quisque quam exercet artem, per-
 noscat, & medicus nihil eorum ignoret, quæ ad
 morbos cito & tuto curandos utilia, vel necessa-
 ria esse consueverunt. Porro medicum omnia
 hæc intelligere oportet, non ut in opus pharma-
 copœorum euadat (nisi si quando horum desy-
 derio cogatur aliquid huius artis moliri) sed ut
 cōponenti pharmacopœo possit non modò adesse,
 sed etiam præesse: nec huius disciplinæ ignarus
 quotidie describat simplicia quæ in emplastrum
 cogi iubeat, cum ex his quidvis potius quàm em-
 plastrum perfici queat, quomodo cum amphora
 capit formari, currente rota cur vrceus exit?

Vive, vale lector, si quid scis rectius istis,
 Candidus imperti: si non, his vtere gratius.